

Lavastaja Walter Sutcliffe naudib oma tööd Estonia teatris

TEATER

Sutcliffe soovib Eesti kontakte säilitada ja võimaluse avanedes siin veel lavastusi teha.

Andres Laasik
andres.laasik@epl.ee

Üks inglane käib mööda Estonia teatrit. Nimeks Walter Sutcliffe ja tööks Mozarti „Cosi fan tutte” lavastamine. Tegu on selle hooaja esimese lavastusega, mis jõuab vaatajate ette laupäeval.

Inglise külaliste poolest pole meie muusikateater just rikas. Ent kas Sutcliffe esindab siin üldse inglise muusikateatrit? Suur hulk tema senisest tööst on olnud seotud Saksamaa ja Austriaga. „Arvan, et ei saa üheselt väita, nagu oleksin ooperi mõistmise poolest inglane või sakslane. Olen töötanud nii Saksamaal kui ka Inglismaal. Võib-olla oleks õigem öelda, et mul on oma isiklik arusaamine, kuidas ooperi lugu jutustada. Olen oma loomingu sobitanud kokku eri teatrikogemusi, et jõuda oma isikliku lähenemislaadi juurde.”

Tallinnas Kuninga kutsel

Eestisse jõudis Sutcliffe täiesti tavalisel moel. Neeme Kuningas nägi ühte tema lavastust, pärast seda tuli vastastikune tutvumine-ülevaatamine Tallinnas. „Kui siia tulin, nägin Estonia teatri positiivset loominguulist atmosfääri ja seda, et siin on vastuvõtlikud inimesed. Sain aru, et tahan siin tööd teha,” rääkis oma huvist Sutcliffe, kelle sõnul pole see huvi sugugi mitte raugenud. „Tahaksin väga siinseid kontakte jätkata ja teha siin veel ühe lavastuse. Seni on olnud jutu eri projektidest, kuid midagi kindlat veel ei ole.”

Tulla Tallinna lavastama kallutasid ka siin nähtud lavastused. „Nägin oma esimesel Tallinna tutvumissõidul „Wallenbergi”, mis on väga hea. Hästi mõjus „Tristian ja Isolde”, kus on olemas tõsised taotlused.”

Mööda suurlinnade ooperimaju liikuva lavastajana ei oska Sutcliffe nimetada kindlat teatrit, mida oma päris koduks nimetada. „Paljudes kohtades olen olnud tööd tehes õnnelik ja tere-tulnud. Kõige pikemalt olin seotud Frankfurdiga, kus tegin kaua tööd. Nüüd on sealne teatrijuht liikunud edasi Genfi ja loodan, et ta kutsub mind sinna. Palju olen lavastanud ka Düsseldorfis.” Ometi näeb lavastaja sellises gastroleerimises nii voorusi kui ka puudusi. „Kui lavastada

Walter Sutcliffe lubab, et Mozarti „Cosi fan tutte” lavastus tuleb lõbus.

samas kohas uuesti, siis suhted arenevad.”

Briti härrasmees tunneb ennast Estonia teatris koduselt, mis on ka kohanemisvõimelise inimese jaoks loomulik, sest mõne kuu jagu proove on juba möödas. Sutcliffe orienteerub valbalt teatrihoone labüridis. Teretab kõiki vastutulijaid ja vahetab lavast mööda minnes paar lauset seal dekoratsioone monteerivate töömeestega. Inimeste enda poole võitmise kunstiga paistab Walter Sutcliffil kõik korras olevat.

Konservatiivse ooperimaailma jaoks, kus tegutseb suurports elus klassikuid on Walter Sutcliffe oma 32 eluaastaga verinoor tegija. Sellest räägib ka tema seniste tööde nimekiri, kus on suur osa assisteerimisi, ehk siis kuulsate ja vähem kuulsate

lavastajate parema käe rolli etendamist. Nooruse pluss on aga avatud nägemine. „Muidugi on mul oma lemmikheliloojad ja lemmikautorid. Imetlen Mozartit, Ibsenit ja Strindbergi, kuid püüan olla avatud ja mitte jääda ühe ala tegijaks. Tähtis on ikkagi see lugu, millest helilooja ja autor jutustavad.”

Peab lugu koomikast

Mozartit lavastab Sutcliffe iseisvalt esimest korda. Küll on ta teinud tööd paljude teiste klassikute teostega ja ka moodsate autoritega. „Tänapäeva oopeleid, kus on konstrueeritud lugu, episoodi pidi liikuv areng ja sümboolsed tähendused, on lavastajana raskem ellu viia. Pole selget konflikti, mille vastanduste draamat üles ehitada,” räägib ta. Ka järgmine töö tuleb samast vallast. See on Benjamin Britteni „Owen Wingrave”, mis esietendub Frankfurdi ooperis järgmise aasta 24. jaanuaril.

Mozarti „Cosi fan tutte” lavastuse kohta ütleb Sutcliffe, et see tuleb lõbus. „Komöödia on siin tekstis peidetult olemas. Samuti on siin tõsine aines ja iroonia. Komöödias on vahel midagi brutaalset, inimeste valust.” Naljast oskab Sutcliffe lugu pida, ühe oma lemmikautorina nimetab ta farsimeistrit Feydeau'd. „Et asi naljakas oleks, peab ta väga tõene olema.”

Kahe lauljate koosseisuga lavastus püsib lavastaja sõnul koos ühtemoodi, sõltumata sellest, kes laulab. „Põhiline struktuur ja karakterid on paigas, kuid lauljate individuaalsus lubab nüanssides luua eri tegelaskujud. Ega lauljad ole ooperis käpiknukud, kes kellegi tahte järgi mehaaniliselt käituvad. Siin on kaks huvitavat koosseisu, mis mõlemad väärivad äravaatamist,” ütles Walter Sutcliffe. ●

ter b oma eatris

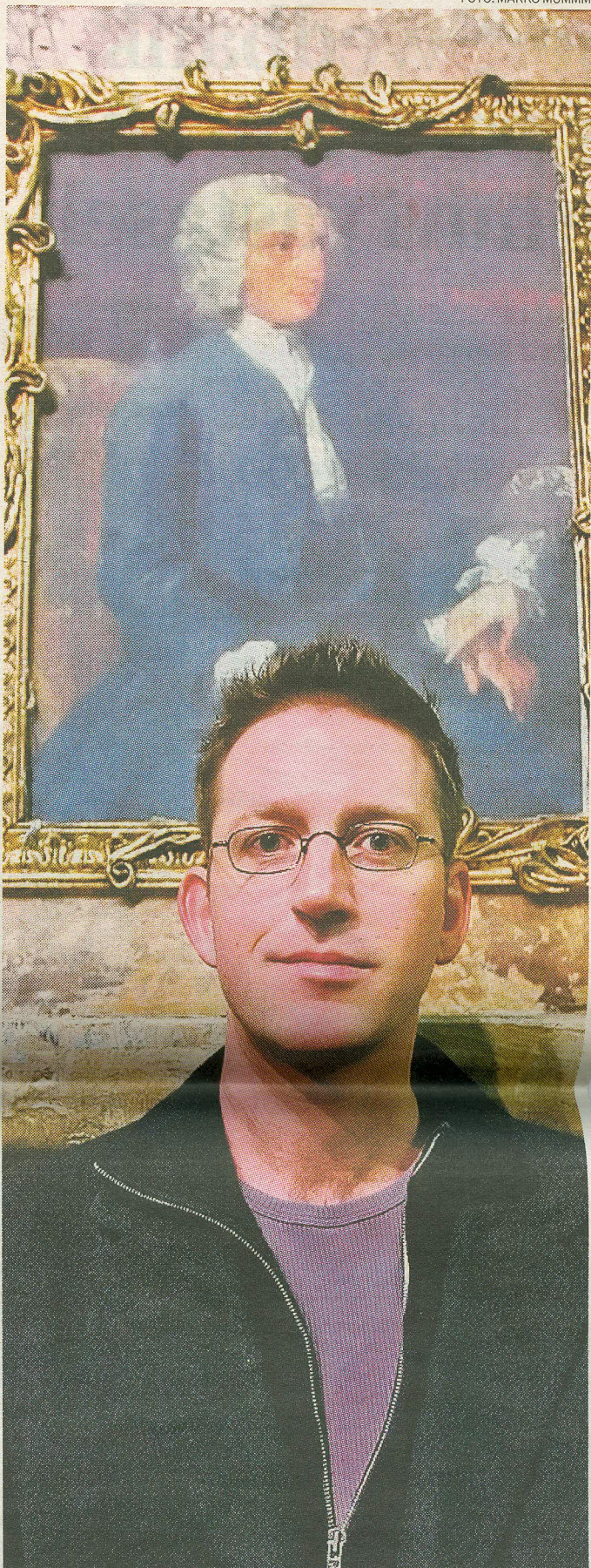
lavastajate parema käe rolli etendamist. Nooruse pluss on aga avatud nägemine. „Muidugi on mul oma lemmikheliloojad ja lemmikautorid. Imetlen Mozartit, Ibsenit ja Strindbergi, kuid püüan olla avatud ja mitte jääda ühe ala tegijaks. Tähtis on ikkagi see lugu, millest helilooja ja autor jutustavad.”

Peab lugu koomikast

Mozartit lavastab Sutcliffe ise- seisvalt esimest korda. Küll on ta teinud tööd paljude teiste klassikute teostega ja ka moodsate autoritega. „Tänapäeva oope- reid, kus on konstrueeritud lugu, episoodide pidi liikuv areng ja sümboolsed tähendused, on lavastajana raskem ellu viia. Pole selget konflikti, mille vastandus- tele draamat üles ehitada,” rää- gib ta. Ka järgmine töö tuleb samast vallast. See on Benjamin Britteni „Owen Wingrave”, mis esietendub Frankfurdi ooperis järgmise aasta 24. jaanuaril.

Mozarti „Cosi fan tutte” lavastuse kohta ütleb Sutcliffe, et see tuleb lõbus. „Komöödia on siin tekstis peidetult olemas. Samuti on siin tõsine aines ja iroonia. Komöödias on vahel mida- gi brutaalset, inimeste valust.” Naljast oskab Sutcliffe lugu pida- da, ühe oma lemmikautorina nimetab ta farsimeistrit Feydeau'd. „Et asi naljakas oleks, peab ta vä- ga tõene olema.”

Kahe lauljate koosseisuga lavastus püsib lavastaja sõnul koos ühtemoodi, sõltumata sellest, kes laulab. „Põhiline struk- tuur ja karakterid on paigas, kuid lauljate individuaalsus lubab nüanssides luua eri tegelaskujud. Ega lauljad ole ooperis käpiknukud, kes kellegi tahte järgi mehaaniliselt käituvad. Siin on kaks huvitavat koosseisu, mis mõlemad väärivad äravaata- mist,” ütles Walter Sutcliffe. ●

Sutcliffe on lavastanud Inglismaal ja assisteerinud Saksa teatrites.